

N:o 151.

Ank. till Riksd. kansli den 30 april 1909, kl. 4 e. m.

*Utlåtande i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående
ombyggnad och utvidgning af Västernorrlands regementes
skjutbana vid Sollefteå.* (1 U. A.)

I en till Riksdagen aflåten, till statsutskottet för förberedande behandling remitterad proposition (n:o 127) af den 26 mars 1909 har Kungl. Maj:t under åberopande af bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver landtförsvarsärenden för samma dag föreslagit Riksdagen medgifva att för utförande af ombyggnads- och utvidgningsarbeten å den Västernorrlands regemente tillhöriga skjutbanan vid Sollefteå må af fjärde hufvudtitelns allmänna besparingar användas ett belopp af 16,000 kronor.

I detta ärende har departementschefen till berörda statsrådsprotokoll anført följande:

»I skrifvelse den 27 november 1908 till arméförvaltningens fortifikationsdepartement har chefen för Sjätte arméfördelningen hemställt, att Västernorrlands regementes skjutbana vid Sollefteå måtte få ombyggas och utvidgas. Vid banan nu befintliga 16 svängtaflor borde ersättas med 24 hisstaflor.

I anledning af berörda skrifvelse har fortifikationsdepartementet låtit sitt i skjutbanefrågor sakkunniga biträde upprätta förslag till banans ombyggnad och utvidgning. Enligt detta förslag skulle banan utvidgas på bredden, blinderingen ombyggas och förlängas äfvensom kulfånget tillbyggas i höjden och förses med bredare bas. Till följd af sistnämnda omständighet och för själfva banans utvidgning skulle behöfva inköpas 0,83 har jord. En vid kulfånget befintlig stentrumma

skulle förlängas. Kostnaden i sin helhet beräknades enligt förslaget till 23,000 kronor, däraf 996 kronor för förvärfvande af nämnda jordareal och 100 kronor för stentrummans förlängning.

I underdånig skrifvelse den 18 januari 1909 har fortifikationsdepartementet hemställt, att ifrågavarande skjutbana måtte få ombyggas och utvidgas i enlighet med förslaget. Såsom skäl härför har departementet anført, dels att banans blindering och kulfång för närvarande vore i sådant skick, att desamma måste iståndsättas, dels ock att manskapsstyrkan vid Västernorrlands regemente vore större än vid öfriga norrländska infanteriregementen, hvilka dock alla erhållit 24 hisstafflor vid sina nya skjutbanor. Beträffande kostnaderna har fortifikationsdepartementet anmärkt, att i den för Västernorrlands regemente fastställda underhållsplanen för innevarande år redan anvisats 7,000 kronor till reparation af banan, hvadan nu endast skulle erfordras 16,000 kronor; och har departementet hemställt, att detta belopp, 16,000 kronor, måtte anvisas att utgå från fjärde hufvudtitelns allmänna besparingar.

Yttrande i ärendet har härefter inkommit såväl från regementschefen som chefen för Sjätte arméfördelningen.

Regementschefen har med hänsyn till den jordmassa, hvaraf kulfånget skulle komma att bestå, ansett det vanskligt att därunder på sätt föreslagits lägga en stentrumma, enär ett eventuellt fel i denna måste förorsaka tidsödande och kostbara reparationer. Enligt regementschefens åsikt vore ett större dike för ändamålet både mera betryggande och i längden billigare.

Arméfördelningschefen har förklarat sig dela regementschefens åsikt angående behovet af ett afloppsdikeys upptagande, emedan marken, som bestode af s. k. jäslera, skulle innebära fara för trummans framtida bestånd. Då kostnaden för dikets upptagande belöpte sig till 1,575 kronor, borde således kostnadsförslagets slutsumma ökas till 24,475 kronor. I öfrigt hade arméfördelningschefen intet att erinra mot det upprättade förslaget.

Öfver hvad regementschefen och arméfördelningschefen sålunda anført har yttrande inforrats från fortifikationsdepartementet, som härvid hemställt, att förslaget om anordnande af öppet dike ej måtte föranleda någon Eders Kungl. Maj:ts åtgärd, hvarjämte departementet anført, att, om mot förmodan ytterligare aflopp skulle framdeles visa sig behöfligt, sådant torde kunna åstadkommas genom regementets icke vapenföre, utan att någon ökad kostnad för statsverket därför behöfde uppstå.

För egen del anser jag i likhet med samtliga i ärendet hörda myndigheter det vara af behovet påkalladt, att ifrågavarande skjutbana ombygges och utvidgas. Det för sådant ändamål upprättade och af fortifikationsdepartementet tillstyrkta förslaget torde därvid böra tagas till lédning, ty den emot en detalj i detsamma af vederbörande militära chefer framställda anmärkning lärer icke kunna tillmätas afgörande betydelse. Kostnaderna skulle således stanna vid 23,000 kronor, däraf 16,000 kronor skulle utgå af allmänna besparingarna. Dessa lämna visserligen tillgång till berörda utgift, men icke förty anser jag, att ärendet bör underställas Riksdagens pröfning.»

Utskottet har icke funnit anledning till erinran emot förevarande framställning och får hemställa,

att för utförande af ombyggnads- och utvidgningsarbeten å den Västernorrlands regemente tillhöriga skjutbanan vid Sollefteå må af fjärde hufvudtitelns allmänna besparingar användas ett belopp af 16,000 kronor.

Stockholm den 30 april 1909.

På statsutskottets vägnar:

G. BILLING.
